

Spis treści:

1. Literatura polska po roku 1939
2. Dialektologia
3. Seminarium dyplomowe (1,2)
4. Studia kobiece (literatura i dyskurs) (j. ang.)
5. Literatura powszechna od X do XX w.
6. Historia idei w literaturze
7. Retoryka
8. Warsztat wydawniczy i edytory tekstu (specjalność kreatywne pisanie i edycje cyfrowe)
9. Laboratorium kreacji tekstów cyfrowych i stron blogowych (specjalność kreatywne pisanie i edycje cyfrowe)
10. Praktyka (4 tygodniowa, 160g) realizowana po 2 roku studiów (specjalność kreatywne pisanie i edycje cyfrowe)
11. Stylistyka praktyczna w szkole (specjalność nauczycielska)
12. Praktyka zawodowa nauczycielska dydaktyczna ciągła w szkole podstawowej - 90 godz. (4 tygodnie) - realizowana od semestru 4 (specjalność nauczycielska)

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Literatura polska po roku 1939
Nazwa w języku angielskim:		Polish literature after the year 1939
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		filologia polska
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	trzeci	
Semestr:	6	
Liczba punktów ECTS:	4	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr hab. Sławomir Sobieraj
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr hab. Sławomir Sobieraj, dr hab. Roman Bobryk, dr Valentina Krupoves, dr Piotr Prachnio
Założenia i cele przedmiotu:		Celem przedmiotu jest przybliżenie studentom literatury polskiej po roku 1939.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W01	Student ma podstawową wiedzę terminologiczną w zakresie literaturoznawstwa oraz nazewnictwa zjawisk literackich po roku 1939.	K_W03, K_W07
W02	Student zna autorów i ich dzieła, ma podstawową wiedzę szczególnie o tekście i dyskursie artystycznym oraz o jego analizie i interpretacji;	K_W01, K_W08
W03	Student ma elementarną wiedzę o związkach literatury polskiej po roku 1939 z historią, kulturą i polityką.	K_W07, K_W12
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U01	Student umie nazwać zjawiska występujące w literaturze polskiej po roku 1939;	K_U02
U02	Student umie samodzielnie analizować i interpretować teksty literackie oraz wyciągać stosowne wnioski;	K_U03, K_U04, K_U06
U03	Student potrafi samodzielnie nawiązywać do poznanej wcześniej wiedzy historycznoliterackiej i łączyć zjawiska historycznoliterackie z innymi dyscyplinami wiedzy; potrafi dyskutować na wybrane tematy historycznoliterackie;	K_U08, K_U09 K_U02
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego

K01	Student jest gotów do aktywnego uczestniczenia i współtworzenia życia kulturalnego i korzystania z różnych jego form;	K_K03
K02	Student ma świadomość konieczności podnoszenia poziomu swej wiedzy i umiejętności, ciągłego doształcenia się zawodowego i rozwoju osobistego.	K_K04
K03	Student krytycznie uczestniczy w życiu kulturalnym w wymiarze lokalnym, ogólnopolskim i międzynarodowym.	K_K06
Forma i typy zajęć:	wykłady (30 godz.), ćwiczenia (30 godz.)	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Znajomość podstawowych wydarzeń historycznych po roku 1939 w Europie i Polsce.		
Treści modułu kształcenia:		
<ul style="list-style-type: none"> • Ćwiczenia (zagadnienia): • Wojenne i powojenne wiersze Władysława Broniewskiego. Konteksty polityczne. • Liryka Krzysztofa Kamila Baczyńskiego. Tragizm pokolenia Kolumbów. • Tadeusz Gajcy – próba przekroczenia katastrofizmu. Oniryzm. • Opowiadania Tadeusza Borowskiego jako świadectwo kataklizmu wojny. • <i>Medaliony</i> Zofii Nałkowskiej – literacki dokument zbrodni. • <i>Ocalenie</i> Czesława Miłosza – przełom w twórczości poety. • Tadeusza Różewicza <i>Niepokój</i> i <i>Czerwona rękawiczka</i>. Trauma wojny. • Gustawa Herlinga-Grudzińskiego <i>Inny świat</i>. Literatura łagrowa. • <i>Kwiaty polskie</i> Juliana Tuwima – wielostylowość epiki poetyckiej. Traktat o Polsce i Polakach. • Wokół <i>Trans-Atlantyku</i> Witolda Gombrowicza. • Powojenna poezja Konstantego Ildefonsa Gałczyńskiego. • <i>Zły Leopolda Tyrmanda</i> - literacki portret powojennej Warszawy. • <i>Bramy raj</i> Jerzego Andrzejewskiego. Nurt prozy strumienia świadomości i monologu wewnętrznego • Perspektywa cywilna w <i>Pamiętniku z powstania warszawskiego</i> Mirona Białoszewskiego. • <i>Mała apokalipsa</i> Tadeusza Konwickiego i „drugi obieg”. Groteskowy obraz totalitaryzmu. ○ Wykłady (zagadnienia): • Literatura polska na uchodźstwie i emigracji po r. 1939. Ośrodki i instytucje. • Polska poezja żołnierska w okresie II wojny światowej i poezja emigracyjna • Poezja „Kolumbów” wobec dwudziestolecia międzywojennego • Model literatury obozowej. Wokół zagadnień prozy. • Literatura łagrowa. • Życie kulturalne i artystyczne w latach 1939-1956. • Socrealizm w literaturze polskiej. • Gombrowicz wobec tradycji. • Literatura i polityka. O prozie Czesława Miłosza. • Powojenna poezja polska wobec kultury i tradycji. W kręgu neoklasycyzmu (Herbert, Miłosz, Szymborska). • Dramaturgia polska po drugiej wojnie światowej. • Pokolenia literackie po 1939 roku. • Liryka moralnego zaangażowania. Zbigniew Herbert i „posierpniowi” następcy. • Proza Olgi Tokarczuk a postmodernizm. 		
Literatura podstawowa:		
Źródła: <ol style="list-style-type: none"> 1. Jerzy Andrzejewski: <i>Bramy raj</i>. W: <i>idem: Trzy opowieści</i>. Warszawa 1973. 2. Krzysztof Kamil Baczyński: <i>Wybór poezji</i>. Oprac. Jerzy Świąch. Wyd. 2 przejr. Wrocław 1998, BN I265. 3. Miron Białoszewski: <i>Pamiętnik z powstania warszawskiego</i>. Warszawa 1970. 4. Tadeusz Borowski: <i>Utwory wybrane</i>. Oprac. Andrzej Werner. Wyd. 2 przejr. Wrocław 1997, BN I-276 (lub inne wyd.). 		

5. Władysław Broniewski: *Poezje zebrane: wydanie krytyczne*. T. 2. 1926-1945. Oprac. F. Lichodziejewska. Płock – Toruń 1997 lub *Wiersze i poematy*. Warszawa 1980.
6. Tadeusz Gajcy: *Pisma*. Oprac. Lesław Bartelski, Kraków 1980.
7. Witold Gombrowicz: *Dziennik 1953-1956*, Kraków 1997.
8. Witold Gombrowicz: *Trans-Atlantyk* – dowolne wyd.
9. Gustaw Herling-Grudziński: *Inny Świat: zapiski sowieckie*. Kraków 2003 (lub inne wyd.).
10. Zofia Kossak-Szczucka: *Z otchłani*. Oświęcim 1998 (lub inne wyd.).
11. Czesław Miłosz: *Ocalenie*. Kraków 1945 (lub inne wyd.).
12. Czesław Miłosz: *Wiersze*. Kraków 1987.
13. Czesław Miłosz: *Zniewolony umysł* – dowolne wyd.
14. Zofia Nałkowska: *Charaktery. Medaliony*. Warszawa 1995 (lub inne wydania *Medalionów*).
15. Tadeusz Różewicz: *Niepokój* (1947), *Czerwona rękawiczka* (1948), *Poemat otwarty* (1956). W: *Poezja*. Kraków 1988, t. I. (lub inne edycje poezji).
16. Konstanty Ildefons Gałczyński: *Wybór poezji*. Oprac. Marta Wyka. Wyd. 5 uzup. Wrocław 1982, BN I-189.
17. Stanisław Grochowiak: *Wybór poezji*. Oprac. J. Łukasiewicz. Wrocław 2000.
18. Zbigniew Herbert: *Wiersze wybrane*. Oprac. R. Krynicki. Kraków 2004.
19. Tadeusz Konwicki: *Mała apokalipsa*. Warszawa 1989.
20. Czesław Miłosz: *Wiersze wybrane*. Warszawa 1996.
21. Sławomir Mrozek: *Emigranci*. Warszawa 2003.
22. Tadeusz Różewicz: *Utwory zebrane*. T. I-II, *Dramat*. T. 1-2, Wrocław 2005 (tu: *Kartoteka i Stara kobieta wysiaduje*).
23. Tadeusz Różewicz: *Utwory zebrane*. T. VIII-IX. *Poezja*. T. 2-3. Wrocław 2006.
24. Wisława Szymborska: *Wiersze wybrane*. Kraków 2010.
25. Julian Tuwim: *Kwiaty polskie*. Wyd. VI. Warszawa 1975 (lub inne wyd.).
26. Leopold Tyrmand: *Zły*. Warszawa 1990 lub inne wydanie.
27. Olga Tokarczuk: *Prawiek i inne czasy* (Warszawa 1997); *Dom dzienny, dom nocny* (Wałbrzych 1998);

Opracowania:

1. J. Święch: *Literatura polska w latach II wojny światowej*. Wyd. 6. Warszawa 2002 (lub poprz. wyd.).
2. Z. Jaroński: *Literatura lat 1945-1975*. Wyd. 3. Warszawa 1999.
3. *Słownik literatury polskiej XX wieku*. Red.: Alina Brodzka i in. Wrocław 1993 (i wyd. nast.);
4. *Literatura polska XX wieku. Przewodnik encyklopedyczny*. Red.: Artur Hutnikiewicz i Andrzej Lam. Warszawa 2000, tomy I-II;
5. W. Maciąg: *Nasz wiek XX. Przewodnie idee literatury polskiej 1918-1980*. Wrocław 1992, s.194-205.
6. T. Drewnowski: *Literatura polska 1944-1989. Próba scalenia. Obiegi-wzorce-style*. Kraków 2004 (lub wyd. wcześniejsze: Warszawa 1997);

Literatura dodatkowa:

1. Lesław M. Bartelski: *Genealogia ocalonych. Szkice o latach 1939-1944*. Kraków 1974 (lub inne wyd.).
2. Zbigniew Bieńkowski: *Jasno myślący barbarzyńca*. W: *Poezja i niepoezja*. Wrocław 1967.
3. Jan Błoński: *Forma, śmiech i rzeczy ostateczne. Studia o Gombrowiczu*. Kraków 1994.
4. Jan Błoński: *Odmarsz*. Kraków 1978.
5. Stanisław Burkot: *Proza powojenna 1945-1987*. Warszawa 1991.
6. Maria Danilewicz-Zielińska: *Szkice o literaturze emigracyjnej półwiecza 1939-1989*. Wyd. 2 rozsz. Wrocław 1999.
7. Tadeusz Drewnowski: *Ucieczka z kamiennego świata. O Tadeuszu Borowskim*. Wyd. 2. Warszawa 1997.
8. Krzysztof Dybczak: *Panorama literatury na obczyźnie*. Kraków 1990.
9. L. Eustachiewicz: *Dramaturgia polska w latach 1945-77*. Warszawa 1979.
10. Maria Janion: *Płacz generała. Eseje o wojnie*. Warszawa 1998.
11. Zbigniew Jaroński: *Nadwiślański socrealizm*. Warszawa 1999.
12. Jerzy Jarzębski: *Podglądanie Gombrowicza*. Kraków 2001.
13. Zdzisław Jastrzębski: *Literatura pokolenia wojennego wobec dwudziestolecia*. Warszawa 1969.
14. Janusz Kryszak: *Literatura złej chwili dziejowej. Szkice o drugiej emigracji*. Łódź 1995.
15. Wojciech Ligęza: *Jerozolima i Babilon. Miasta poetów emigracyjnych*. Kraków 1998.
16. Feliksa Lichodziejewska: *Broniewski bez cenzury: 1939-1945*. Warszawa 1992.
17. *Literatura polska 1918-1975*. Tom 2: 1933-1944. Red.: Alina Brodzka, Stefan Żółkiewski. Warszawa 1993; Tom 3: 1945-1975. Red. Alina Brodzka, Tadeusz Bujnicki. Warszawa 1996.
18. *Między Polską a światem. Kultura emigracyjna po 1939 roku*. Red. Marta Fik. Warszawa 1992.
19. *Poznanwanie Miłosza*. Red.: J. Kwiatkowski, Kraków 1985.

20. Piotr Prachnio: *Miasto potencjalne. Warszawa w latach 1945-1980 w wybranych utworach prozy polskiej*. Kraków 2022.
21. Piotr Prachnio: *Strumień świadomości i monolog wewnętrzny w prozie polskiej w latach 1956-1980*. Warszawa 2018.
22. Stanisław Stabro: *Chwila bez imienia. O poezji Krzysztofa Kamila Baczyńskiego*. Chotomów 1992 i wyd. następne.
23. Stanisław Stabro: *Poezja i historia. Od Żagarów do Nowej Fali*. Kraków 2001.
24. Jerzy Świąch: *Pieśń niepodległa. Model poezji konspiracyjnej 1939-1945*. Warszawa 1982.
25. Jerzy Świąch: *Poeci i wojna. Rozprawy i szkice*. Warszawa 2000.
26. Wojciech Tomasik: *Słowo o socrealizmie. Szkice*. Bydgoszcz 1991.
27. Maciej Tramer: *Brudnopis „in blanco”. Rzecz o poezji Władysława Broniewskiego*. Katowice 2010.
28. Andrzej Werner: *Tadeusz Borowski i jego wizja świata obozów*. Warszawa 1971.
29. Kazimierz Wyka: *Pogranicze powieści. Proza polska w latach 1945-1948*. Kraków 1948.
30. Kazimierz Wyka: *Rzecz wyobraźni*. Wyd. 2 rozsz. Warszawa 1977.
31. Dariusz Pawelec: *Poezja Stanisława Barańczaka. Reguły i konteksty*. Katowice 1992.
32. Stanisław Stabro: *Poezja i historia. Od Żagarów do Nowej Fali*. Kraków 2001.
33. Bożena Tokarz: *Poetyka Nowej Fali*. Katowice 1990.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Ćwiczenia oparte na konwersacji wspartej technikami multimedialnymi. Wykład tradycyjny wspomagany technikami multimedialnymi.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiąganym przez studenta:

Efekty w zakresie wiedzy i umiejętności sprawdzane będą na ćwiczeniach (testy) i zaliczeniu końcowym ćwiczeń (kolokwium) oraz na egzaminie. Kompetencje społeczne również weryfikowane będą na zajęciach i egzaminie.

Forma i warunki zaliczenia:

1. Obecność na ćwiczeniach i wykładach.
2. Aktywność i przygotowanie do zajęć.
3. Pozytywna ocena z kolokwium zaliczeniowego.

Punktacja i oceny (w ujęciu procentowym): 0-50 pkt – niedostateczny, 51-60 – dostateczny, 61-70 – dostateczny plus, 71-80 – dobry, 81-90 – dobry plus, 91-100 – bardzo dobry.

4. Egzamin ustny – pozytywna ocena z odpowiedzi.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w wykładach	30 godz.
Udział w ćwiczeniach	30 godz.
Samodzielne przygotowanie się do ćwiczeń	23 godz.
Udział w konsultacjach godz. z przedmiotu	2 godz.
Samodzielne przygotowanie się do kolokwium i egzaminu	15 godz.
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	100 godz.
Punkty ECTS za przedmiot	4

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Dialektologia
Nazwa w języku angielskim:		Dialectology
Język wykładowy:		polski
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		filologia polska
Jednostka realizująca:		Wydział Nauk Humanistycznych
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:		trzeci
Semestr:		6
Liczba punktów ECTS:		2
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		
Założenia i cele przedmiotu:		Poznanie dialektów polskich na tle procesów i rezultatów różnicowania się językowego słowiańskich terytoriów etnicznych; ukazanie stosunków ich pokrewieństwa oraz ustalania norm ponaddialektalnych języka ogólnego; powstawanie, rozprzestrzenianie się i ostateczne ustalanie się poszczególnych zasięgów innowacji dialektalnych; poznanie dotychczasowych osiągnięć dialektologii i dialektografii oraz zestawienie faktów i wniosków dialektologicznych z danymi historycznojęzycznymi, onomastycznymi, ogólnojęzykowymi i etnograficznymi; perspektywy dalszych badań dialektologicznych
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W01	Student ma wiedzę o istocie, zakresie i miejscu dialektologii w lingwistyce.	K_W01, K_W02
W02	Ma uporządkowaną wiedzę dotyczącą podstawowych struktur języka polskiego i jego zmienności w aspekcie historycznym.	K_W04
W03	Ma wiedzę o wewnętrznym zróżnicowaniu polszczyzny w aspekcie geograficznym	K_W05
W04	Zna i potrafi posługiwać się słownikami dialektologicznymi i historycznym języka polskiego	K_W05
W05	Ma wiedzę o powiązaniach dialektologii z dziejami języka polskiego i innymi dyscyplinami naukowymi: historią, etnografią, geografiami i socjologią.	K_W01, K_W05
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego

U01	Potrafi posługiwać się aparatem pojęciowym z zakresu dialektologii.	K_U02
U02	Umie praktycznie wykorzystać wiedzę z zakresu dialektologii i przeprowadzić analizę gwarowego tekstu źródłowego przy zastosowaniu filologicznych metod badawczych i ustalić jego związek z określonym dialektem.	K_U03
U03	Ma podstawową umiejętność wyszukiwania informacji bibliograficznych, podporządkowanych danemu problemowi badawczemu.	K_U04
U04	Potrafi wykorzystać praktycznie wiedzę ze słowników historycznojęzykowych i dialektologicznych oraz interpretować określone fakty dialektalne na mapach językowych.	K_U09
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K01	Ma świadomość kulturotwórczej i integrującej roli języka narodowego.	K_K05
K02	Jest otwarty na odmienność kulturową.	K_K02
Forma i typy zajęć:		Ćwiczenia (15 godz.)
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Podstawowa wiedza filologiczna zdobyta na zajęciach z leksykologii, leksykografii i gramatyki historycznej języka polskiego.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Podstawy teoretyczne i zakres przedmiotu, terminologia. 2. Metody badań dialektologiczny i rodzaje źródeł. 3. Atlasy gwar polskich – analizy zawartości i sposoby wykorzystania materiału. 4. Język ogólnonarodowy i jego odmiany regionalne (dialekt, gwara, regionalizmy, dialektyzmy). 5. Ugrupowania dialektów polskich. 6. Główne dialekty i ich wkład w rozwój języka polskiego w różnych okresach. 7. Charakterystyka poszczególnych dialektów (cechy fonetyczne, morfologiczne, leksykalne i składniowe). 8. Charakterystyka socjolingwistyczna współczesnych gwar polskich – wybrane zagadnienia. 9. Kultura ludowa – zwyczaje, obyczaje, rytuały, wierzenia – wybrane zagadnienia. 10. Teksty gwarowe jako przedmiot badań dialektologicznych – analizy językoznawcze i socjolingwistyczne. 		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Dejna K., Dialekty polskie, Wrocław 1993. 2. Dubisz S., Karaś H., Kolis N. Dialekty i gwary polskie, Warszawa 1995. 3. Kolberg O., Dzieła wszystkie – wybór. 4. Nitsch K., Dialekty języka polskiego, Wrocław-Kraków 1957. 5. Skudrzyk A., Rudnicka-Fira E., Dialektologia. Materiały pomocnicze. Konteksty socjolingwistyczne i etnolingwistyczne, Katowice 2010. 6. Urbańczyk S., Zarys dialektologii polskiej, Warszawa 1976. 		
Literatura dodatkowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Aktualne problemy dialektologii słowiańskiej. Prace Komisji Dialektologicznej przy Międzynarodowym Komitecie Slawistów red. J. Sierociuk, Poznań 2012. 2. Kowalska A., Studia nad dialektem mazowieckim, Warszawa 2001. 3. Kurek H., Przemiany językowe wsi regionu krośnieńskiego. Studium socjolingwistyczne, Kraków 1995. 4. Ogrodowska B., Zwyczaje, obrzędy i tradycje w Polsce, Warszawa 2001. 5. Regionalne słowniki i atlasy gwarowe, red. J. Sierociuk, Poznań 2003. 6. Tabu językowe i eufemizacja w dialektach słowiańskich, red. F. Czyżewski, A. Tyrpa, Lublin 2008. 		

7. Sobstyl K., Semantyka cmentarzy dla zwierząt na tle symboliki miejsc pamięci o ludziach w kulturze tradycyjnej, Etnolingwistyka t. 32, 2020.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Ćwiczenia poświęcone analizie i interpretacji językoznawczej podstawowych zjawisk polszczyzny dialektalnej, zawartych w rękopiśmiennych i drukowanych tekstach źródłowych z różnych epok oraz publikowanych w zbiorach tekstów gwarowych.
Analiza zróżnicowania terytorialnego polszczyzny w zakresie fonetycznym, morfologicznym, składniowym, leksykalnym na podstawie map zawartych w atlasach językowych ogólnopolskich i regionalnych.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Weryfikacja efektów kształcenia na podstawie udziału w ćwiczeniach oraz ocenie przygotowanych indywidualnie prac kontrolnych (analiza językoznawcza tekstu gwarowego [1. praca] i analiza socjolingwistyczna tekstu kultury ludowej [2. praca]).

Forma i warunki zaliczenia:

Warunek uzyskania zaliczenia: obecność na zajęciach i uzyskanie co najmniej 26 punktów z pracy kontrolnej.

Sposób uzyskania punktów:

praca kontrolna oceniona maksymalnie na 50 pkt

Poprawy:

Poprawa każdej pracy kontrolnej w trakcie zajęć w semestrze podczas dyżuru lub konsultacji.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność

Obciążenie studenta

Udział w ćwiczeniach

15 godz.

Konsultacje

1 godz.

Samodzielne przygotowanie

34 godz.

Sumaryczne obciążenie pracą studenta

50 godz.

Punkty ECTS za przedmiot

2 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Seminarium dyplomowe (1,2)
Nazwa w języku angielskim:		seminar
Język wykładowy:		polski
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		filologia polska
Jednostka realizująca:		Instytut Językoznawstwa i Literaturoznawstwa. Wydział Nauk Humanistycznych
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:		trzeci
Semestr:		5-6
Liczba punktów ECTS:		4, 10
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Marcin Pliszka
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr hab. Roman Bobryk, dr hab. Andrzej Borkowski, dr hab. Sławomir Sobieraj, dr hab. Beata Wałęciuk-Dejneka, dr hab. Alina Maciejewska, dr hab. Elena Koriakowcewa
Założenia i cele przedmiotu:		Przygotowanie studenta do samodzielnego pisania pracy naukowej; poznanie warsztatu naukowca: metod badawczych i narzędzi. Napisanie pracy licencjackiej w zakresie literaturoznawstwa lub językoznawstwa.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W01	Student ma wiedzę o najważniejszych kierunkach w lingwistyce oraz literaturze i sztuce polskiej oraz ich uwarunkowaniach społeczno-politycznych i kulturowych.	K_W01, K_W02, K_W08
W02	Student zna główne konteksty europejskie literatury polskiej, przepływ idei filozoficznych, prądów i inspiracji literackich oraz przemiany historyczne polszczyzny.	K_W01; K_W02
W03	Student ma podstawową orientację w terminologii literaturoznawczej i językoznawczej, szczególnie w zakresie związanym obszarem badawczym swojej pracy dyplomowej.	K_W03
W04	Student dysponuje wiedzą na temat warsztatu bibliograficznego literaturoznawcy i językoznawcy.	K_W03, K_W11
W05	Student ma elementarną wiedzę o związkach języka i literatury z filozofią, psychologią, historią, sztuką i religią, filozofią.	K_W06, K_W07
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego

U01	Student umie samodzielnie problematyzować zadania badawcze, umie stawiać pytania badawcze i na nie odpowiadać.	K_U02; K_U03
U02	Student ma umiejętność samodzielnego redagowania dłuższych tekstów o zwartej i logicznej kompozycji oraz poprawnych stylistycznie i językowo.	K_U05, K_U06
U03	Student potrafi łączyć wiedzę filologiczną z wiedzą z innych dziedzin humanistyki: filozofią, historią, psychologią oraz naukami o sztuce.	K_U11
U04	Student potrafi przeprowadzić analizę tekstów z zastosowaniem metod naukowo-badawczych stosowanych w literaturoznawstwie i językoznawstwie	K_U04
U05	Student potrafi zorganizować bibliotekę fachową dla wspólnych i indywidualnych przedsięwzięć naukowych, kulturalnych, przestrzegając zarazem norm etycznych i prawnych, oraz realizować projekty samokształceniowe i planować je w dłuższej perspektywie czasowej, także w kontekście pracy w różnych sektorach gospodarki.	K_U15
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K01	Student jest gotów do jasnego i precyzyjnego określania priorytetów służących realizacji określonych zadań badawczych	K_K01
K02	Student ma świadomość konieczności podnoszenia poziomu swej wiedzy i umiejętności, ciągłego doskonalenia się zawodowego i rozwoju osobistego	K_K04, K_K08

Forma i typy zajęć:

Ćwiczenia seminaryjne (60 godz.)

Wymagania wstępne i dodatkowe:

Umiejętność analizy i interpretacji tekstu.

Znajomość najważniejszych faktów z historii Polski oraz kultury polskiej

Umiejętność redagowania przypisów.

Umiejętność problematyzowania tematów, stawiania pytań badawczych i odpowiedzi na nie oraz stawiania i udowodniania tez.

Treści modułu kształcenia:

- Ogólne informacje o wymogach związanych z napisaniem i obroną pracy (tytuł, zatwierdzenie, terminy rozliczenia, zasady zaliczenia zajęć seminaryjnych, objętość pracy, zawartość, forma zapisu i wydruku, zarządzenia i inne przepisy, kwestia plagiatu, zasady obrony)
- Warsztat bibliograficzny. Zasady pozyskiwania i gromadzenia materiałów źródłowych oraz opracowań.
- Jak wybrać i sformułować temat pracy? Omówienie propozycji wysuniętych przez seminarzystów. Dyskusja.
- Kompozycja i treść pracy (jej adekwatność do tytułu).
- Kwestie edytorskie. Reguły sporządzania przypisów, bibliografii, wprowadzania cytatów.
- Jak napisać wstęp i zakończenie pracy?
- Praca nad poszczególnymi rozdziałami pracy.
- Stylistyka pracy naukowej.
- Analiza konspektów przygotowanych przez seminarzystów.
- Analiza projektów wstępu i zakończenia.
- Metody pracy badawczej literaturoznawcy i językoznawcy.
- Analiza kompozycji wypowiedzi słownej oraz jej poprawności językowej w zakresie poszczególnych rozdziałów i całości.
- Analiza zgodności treści rozdziału z tematem pracy. Czytanie głośne fragmentów wypowiedzi.

14. Dyskusja na temat poprawności rozwiązań badawczych.
15. Indywidualna praca z seminarzystami w zakresie trudności warsztatowych.
16. Ocena realizacji poszczególnych tematów i etapów pracy dyplomowej.

Literatura podstawowa:

1. Radosław Zenderowski: *Praca magisterska. Jak pisać i obronić? Wskazówki metodologiczne*. Warszawa [2004] i nast. wyd.
2. Stefania Skwarczyńska: *Kierunki w badaniach literackich. Od romantyzmu do połowy XX wieku*. Warszawa 1984.
3. Anna Burzyńska, Michał Paweł Markowski, *Teorie literatury XX wieku. Podręcznik*. Kraków 2006
4. Zofia Mitosek, *Teorie badań literackich*, Warszawa 1998 i wyd. następne.
5. *Encyklopedia językoznawstwa ogólnego* (wyd. dowolne).

Literatura dodatkowa:

1. Jadwiga Czachowska, Roman Loth: *Bibliografia i biblioteka w pracy polonisty*. Wrocław 1977
2. *Słownik literatury staropolskiej*. Red. Teresa Michałowska. Wrocław 1998.
3. *Słownik literatury polskiego oświecenia*. Red. Teresa Kostkiewiczowa (wydanie dowolne)
4. *Słownik literatury XX wieku*. Red. Alina Brodzka i inni. Warszawa- Wrocław- Kraków 1992;
5. *Słownik literatury polskiej XIX wieku*. Red. Józef Bachórz i Alina Kowalczykova. Wrocław 1994;
6. *Literatura polska XX wieku. Przewodnik encyklopedyczny*. Red. Artur Hutnikiewicz, Andrzej Lam. Warszawa 2000.
7. *Encyklopedia języka polskiego* (wyd. dowolne).

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

- ćwiczenia, heureka (rozmowa kierowana)
- dyskusja
- elementy analizy dzieła literackiego, ocena prac pisemnych
- praca w zespole
- praca indywidualna studenta
- konsultacje z promotorem

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Efekty będą sprawdzane na bieżąco podczas zajęć.

Forma i warunki zaliczenia:

Semestr 5 - uzyskanie pozytywnej oceny przygotowanej bibliografii do pracy licencjackiej, konspektu pracy oraz roboczego wstępu.

Semestr 6 - napisanie i złożenie całości pracy dyplomowej przy pozytywnej ocenie.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność

Obciążenie studenta

Udział w ćwiczeniach seminaryjnych

60 godz.

Samodzielne przygotowanie się studenta do ćwiczeń i pisanie pracy

270 godz.

Udział w konsultacjach

20 godz.

Sumaryczne obciążenie pracą studenta

350 godz.

Punkty ECTS za przedmiot

14

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Studia kobiece (literatura i dyskurs) (j. ang.)
Nazwa w języku angielskim:		Women's Studies (literature and discourse)
Język wykładowy:		Angielski (wspomagany językiem polskim)
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		filologia polska
Jednostka realizująca:		Wydział Nauk Humanistycznych
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:		trzeci
Semestr:		6
Liczba punktów ECTS:		3
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		mgr Barbara Bandzarewicz
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr hab. Beata Wałęciuk-Dejneka, mgr Barbara Bandzarewicz
Założenia i cele przedmiotu:		Zdobycie wiedzy o studiach kobiecych w Polsce i na świecie oraz o przemianach dyskursu feministycznego.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W01	Ma wiedzę o powiązaniu dyscyplin filologicznych z dyscyplinami koniecznymi do poszerzenia wiedzy (historia, filozofia i inne)	K_W02
W02	Ma wiedzę na temat analizy i interpretacji tekstów, rozumie podstawowe metody analizy krytycznej tekstu polskojęzycznego	K_W06
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U01	Posiada podstawową umiejętność posługiwania się terminologią w języku polskim i paradygmatami badawczymi z zakresu językoznawstwa, literaturoznawstwa i kulturoznawstwa.	K_U02
U02	Potrafi przeprowadzić analizę tekstu w języku polskim z zastosowaniem podstawowych metod uwzględniając przy tym kontekst społeczny i kulturowy.	K_U03
U03	Potrafi wyszukiwać, analizować i użytkować informacje wykorzystując różne źródła w języku polskim.	K_U08
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K01	Potrafi odpowiednio określić priorytety służące realizacji określonych Zadań.	K_K01

K02	Posiada kompetencje społeczne i osobowe takie jak: kreatywność, otwartość na odmienność kulturową, umiejętność określania własnych zainteresowań, umiejętność samooceny oraz krytycznego myślenia	K_K02
Forma i typy zajęć:		wykłady (15 godz.), ćw. (15 godz.)
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Znajomość zasad analizy i interpretacji dzieła literackiego		
Treści modułu kształcenia:		
<p>Wykłady</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Studia kobiece w Europie i na świecie 2. Wizerunek kobiety w polskiej i europejskiej kulturze 3. Studia "gender" - szanse i ograniczenia 4. Dyskurs feministyczny w literaturze polskiej 5. Krytyka feministyczna w Polsce i na świecie. 6. Badania feministyczne i problemy antropologii 7. Polskie studia nad kobiecością: Maria Janion, Inga Iwasiów, Grażyna Borkowska, Jolanta Brach-Czaina, Krystyna Kłosińska, Ewa Kraskowska; <p>Exercises</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Judith Butler, Gender Trouble – analiza i interpretacja 2. Simone de Beauvoir Druga płeć - analiza i interpretacja 3. Narcyza Żmichowska (wybrane teksty) 4. Eliza Orzeszkowa (wybrane teksty) 5. Kobiety piszące – Młoda Polska. 6. Kobiety piszące – dwudziestolecie międzywojenne. 7. Współczesne pisarki polskie. Wybrane przykłady. 		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Kazimierz Ślęczka, Feminizm : ideologie i koncepcje społeczne współczesnego feminizmu, Katowice 1999. 2. Feminizm - kobiecy aspekt kultury, red. Adam Regiewicz , Zabrze 2001. 3. Maria Janion, Kobiety i duch inności, Warszawa 2006; 4. Grażyna Borkowska, Cudzoziemki: studia o polskiej prozie kobiecej, Warszawa 1996 5. Katarzyna Majbroda, Feministyczna krytyka literatury w Polsce po 1989 roku: tekst, dyskurs, poznanie, z odmiennej perspektywy, Kraków 2012; 		
Literatura dodatkowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Rosemarie Putnam Tong, tłum. Jarosław Mikos, Bożena Umińska, Myśl feministyczna. Wprowadzenie, Warszawa 2002. 2. Hanna Jaxa-Rożen, Feministyczna krytyka literacka : krótkie wprowadzenie , Łódź 2006. 3. Ewa Kraskowska, Piórem niewieścim – z problemów prozy kobiecej dwudziestolecia międzywojennego, Poznań 2003; 4. Krystyna Kłosińska, Feministyczna krytyka literacka, Katowice 2010; 		
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:		
<ul style="list-style-type: none"> • - wykłady i prezentacja multimedialna. • - praca z tekstem źródłowym. • - praca w grupach nad tekstem źródłowym. 		
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:		
test pisemny i ustny. Przedmiot kończy się zaliczeniem na ocenę.		

Forma i warunki zaliczenia:

Zaliczenie:

- obecność i aktywność
- pozytywne oceny z testów

Przedział punktacji 0-50 51-60 61-70 71-80 81-90 91-100

Ocena 2,0 3,0 3,5 4,0 4,5 5,0

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w wykładach	15 godz.
Udział w ćwiczeniach	15 godz.
Samodzielne przygotowanie się do ćwiczeń	15 godz.
Udział w konsultacjach godz. z przedmiotu	1 godz.
Samodzielne przygotowanie się do testu zaliczeniowego	29 godz.
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	75 godz.
Punkty ECTS za przedmiot	3 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia			
przedmiotu/modułu kształcenia:		Literatura powszechna od X do XX w.	
Nazwa w języku angielskim:	The world literature of the 10-th-20 centuries		
Język wykładowy:	polski		
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:	Filologia polska		
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych		
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):	obowiązkowy		
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):	pierwszego stopnia		
Rok studiów:	3		
Semestr:	6		
Liczba punktów ECTS:	3		
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:	Dr Valentina Krupoves		
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:	Dr hab. Sławomir Sobieraj, dr hab. Andrzej Borkowski, dr hab. Roman Bobryk, dr Valentina Krupoves, dr Barbara Stelingowska, dr Marcin Pliszka, mgr Barbara Bandzarewicz		
Założenia i cele przedmiotu:	Zapoznanie studentów z wybranymi dziełami literatury powszechnej X-XX w. oraz najważniejszymi prądami literacko-kulturowymi		
Symbol efektu	Efekty uczenia się		Symbol efektu kierunkowego
	WIEDZA		
W01	Ma wiedzę o miejscu i znaczeniu wielkich dzieł literackich w europejskiej tradycji literackiej.		K_W01, K_W08
W02	Ma wiedzę o najważniejszych prądach i kierunkach rozwojowych literatury powszechnej w ciągu wieków.		K_W08, K_W12
W03	Ma wiedzę na temat związków wybranych tekstów literackich X-XX w. z historią, filozofią, kulturą.		K_W08
W04	Ma wiedzę w zakresie wybranych ujęć analityczno-interpretacyjnych kanonicznych dzieł literatury powszechnej.		K_W03
UMIEJĘTNOŚCI			
U01	Potrafi rozpoznać prądy i kierunki literackie, jak również stosować pojęcia i paradygmaty badawcze do interpretacji dzieł literatury powszechnej.		K_U02, K_U03
U02	Potrafi przeprowadzić analizę tekstu w języku polskim z zastosowaniem podstawowych metod, uwzględniając przy tym kontekst społeczny i kulturowy.		K_U03
U03	Potrafi wyszukiwać, analizować i użytkować informacje, wykorzystując różne źródła.		K_U08
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K01	Potrafi odpowiednio określić priorytety służące realizacji określonych zadań.		K_K01
K02	Posiada kompetencje społeczne i osobowe takie jak: kreatywność, otwartość na odmienność kulturową, , umiejętność określania własnych zainteresowań, umiejętność samooceny oraz krytycznego myślenia.		K_K02

Forma i typy zajęć:	Wykład – 15 godz.; ćwiczenia – 15 godz.
Wymagania wstępne i dodatkowe:	
Dobra znajomość terminologii literaturoznawczej. Umiejętność analizy i interpretacji tekstu literackiego.	
Treści modułu kształcenia:	
WYKŁADY	
<ol style="list-style-type: none"> 1. <i>Boska Komedia</i> Dantego jako arcydzieło późnego średniowiecza. Moralistyczno-religijne i filozoficzne aspekty utworu. 2. Rozwój powieści angielskiej w XVIII w. Satyra, fantastyka, wątki podróżniczo-przygodowe i realizm (J. Swift, D. Defoe, H. Fielding, L. Sterne) 3. Okres „burzy i naporu” i literatura niemieckiego romantyzmu (J.W. Goethe, F. Schiller). 4. Realizm i naturalizm w literaturze europejskiej (H. Balzac, G. Flaubert, F. Dostojewski, A. Czechow, E. Zola). 5. Filozoficzna koncepcja nadczłowieka. F. Nietzsche: <i>Tako rzecze Zaratustra</i>. Literackie aspekty dzieła. 6. Poezja nowoczesna: Ch. Baudelaire (<i>Kwiaty zła</i>), G. Apollinaire (<i>Kaligramy</i>) i surrealiści. 7. Narracje paraboliczne w prozie XX wieku. F. Kafka, <i>Proces</i>, <i>Zamek</i>, <i>Przemiana</i>. Parabola i groteska. 8. Teatr absurdu. S. Beckett, <i>Czekając na Godot</i>, <i>Końcówka</i>; E. Ionesco, <i>Krzeseła</i>, <i>Łysa śpiewaczka</i>, <i>Lekcja</i>. 	
ĆWICZENIA	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Humanistyczna wizja człowieka w <i>Dekameronie</i> Boccaccia. 2. Studium zbrodni – <i>Makbet</i> W. Shakespeare’a. 3. Komedia w czasach francuskiego klasycyzmu. <i>Świętoszek</i>, <i>Mizantrop</i> Moliera. 4. J. W. Goethe, <i>Faust</i>. Dramat o narodzinach świata nowoczesnego. 5. <i>Pani Bovary</i> G. Flauberta – powieść realistyczno-psychologiczna. Aspekt feministyczny. 6. Psychologizm i problematyka moralna w prozie F. Dostojewskiego (<i>Zbrodnia i kara</i>, <i>Idiota</i>). 7. Wędrowka nowoczesnego Odyseusza. J. Joyce, <i>Ulisses</i> 8. Problematyka czasu i czasowości. T. Mann, <i>Czarodziejska góra</i>, t. 1, 2. 	
Literatura podstawowa:	
Teksty źródłowe:	
<p>Dante Alighieri, <i>Boska Komedia</i>, przeł. E. Porębowicz, Warszawa 1990 (lub inne).</p> <p>G. Boccaccio, <i>Dekameron</i>, przeł. E. Boye, Kraków 2015.</p> <p>W. Shakespeare, <i>Tragedie i kroniki</i>, przekł. S. Barańczak, Kraków 2013.</p> <p>Molière, <i>Wybór komedii</i>, przeł. B. Korzeniewski, BN-II-248, Wrocław 2001.</p> <p>J. Swift, <i>Podróże Guliwera</i>, przeł. C. Niewiadomska, Kraków 2011.</p> <p>D. Defoe, <i>Przygody Robinsona Crusoe</i>, przeł. W.L. Anczyc, Warszawa 1995.</p> <p>L. Sterne, <i>Życie i myśli JW Pana Tristrama Shandy</i>, przeł. K. Tarnowska, Warszawa 1995.</p> <p>J.W. Goethe, <i>Faust</i>, przeł. A. Pomorski, Warszawa 2006.</p> <p>H. Balzac, <i>Ojciec Goriot</i>, przeł. Z. Karczewska-Markiewicz, Warszawa 1974 (lub in. wyd.)</p> <p>G. Flaubert, <i>Pani Bovary</i>, przeł. A. Micińska, Warszawa 1974 (lub in. wyd.)</p> <p>F. Dostojewski, <i>Zbrodnia i kara</i>, przeł. J.P. Zajączkowski, Kraków 2015; <i>Idiota</i>, przeł. J. Gładyś, Kraków 2011.</p> <p>A. Czechow, <i>Wybór opowiadań</i>, przeł. I. Bajkowska, Łódź 1977.</p> <p>F. Nietzsche, <i>To rzekł Zaratustra</i>, przeł. S. Lisiecka i Z. Jaskuła, Łódź [b.r.]</p>	

Ch. Baudelaire, *Kwiaty zła*, przeł. B. Wydźga, Kraków 2009.
 G. Apollinaire, *Wybór poezji*, przeł. A. Ważyk, Warszawa 1980.
 J. Joyce, *Ulisses*, przeł. M. Słomczyński, Kraków 2001.
 F. Kafka, *Proces*, przeł. B. Schulz, Kraków 2007, *Zamek*, przeł. B. Schulz, Warszawa 1986.
 T. Mann, *Czarodziejska góra*, t.1-2, przeł. J. Kramsztyk, Warszawa 1998.
 E. Ionesco, *Łysa śpiewaczka, Lekcja, Krzesła*, przeł. J. Błoński, J. Kosiński, J. Lisowski, Izabelin 2004.
 S. Beckett, *Dramaty*, Wybór, tłum. A. Libera, Wrocław 1995.

Opracowania:

H. Kralowa, P. Salwa, J. Ugniewska, K. Żaboklicki, *Historia literatury włoskiej. Średniowiecze. Renesans. Barok*, Warszawa 2002.
 J. Heistein, *Historia literatury francuskiej*, Wrocław 1997.
 B. Mucha, *Historia literatury rosyjskiej: od początków do czasów najnowszych*, Wrocław 2002.
 M. Szyrocki, *Dzieje literatury niemieckiej*, Warszawa 1969.
 P. Mroczkowski, *Historia literatury angielskiej*, Wrocław 1986.
Dzieje literatur europejskich, t. 2, cz. 1, red. T. Floryan, Warszawa 1982.

Literatura dodatkowa:

E. R. Curtius, *Literatura europejska i łacińskie średniowiecze*, tłum. A. Borowski, Kraków 1997.
 J. Tomkowski, *Dzieje literatury powszechnej*, Warszawa 2009.
 T. Łubieński, *Moliér nasz współczesny*, Warszawa 2013.
 R. Przybylski, *Dostojewski i „przeklęte problemy”*, Warszawa 2010.
 J. W. Emrich, *Świat jako sąd: „Proces” Kafki*, w: *Sztuka interpretacji*. Wybór H. Markiewicz, Warszawa 1973, t. II.
 J. Kępa, *Sacrum i profanum w twórczości Tomasza Manna*, Warszawa 2008.
 M. Walser, *Opis formy – studium o Kafce*, Warszawa 1972.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Wykład wspomagany technikami multimedialnymi, analiza tekstów, dyskusja.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Efekty będą sprawdzane na bieżąco: podczas dyskusji i na podstawie 1 testu oraz na końcowym kolokwium pisemnym na ocenę.

Forma i warunki zaliczenia:

Warunki uzyskania zaliczenia przedmiotu: obecność i aktywność na zajęciach, pozytywne oceny z testu i kolokwium końcowego. Oceny i przedział punktacji w ujęciu procentowym: ndst. 0-50; dst. 51-60; dst.+ 61-70; db 71-80; db+ 81-90; bdb 91-100.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w wykładach i ćwiczeniach	30 godz.

Samodzielne przygotowanie się do ćwiczeń	15 godz.
Udział w konsultacjach godz. z przedmiotu	1 godz.
Samodzielne przygotowanie się do testu zaliczeniowego	29 godz.
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	75 godz.
Punkty ECTS za przedmiot	3 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:	Historia idei w literaturze	
Nazwa w języku angielskim:	The history of ideas in literature	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:	Filologia polska	
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):	Obowiązkowy	
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):	Pierwszego stopnia	
Rok studiów:	3	
Semestr:	6	
Liczba punktów ECTS:	2	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:	dr hab. Andrzej Borkowski	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:	dr hab. Sławomir Sobieraj, dr hab. Beata Wałęciuk-Dejneka	
Założenia i cele przedmiotu:		
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W_01	Student zna podłoże kształtowania się myśli filozoficznej i idei w kontekście zjawisk literackich.	K_W02
W_02	Student zna główne pojęcia z zakresu historii idei w kontekście wiedzy o literaturze	K_W02, K_W06
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U_01	Student rozumie proces kształtowania się pojęć w porządku diachronicznym	K_U02
U_02	Student potrafi powiązać najważniejsze idee europejskie z przedstawicielami filozofii, którzy mieli wpływ na ich kształtowanie.	K_U02, K_U08
U_03	Student potrafi wykorzystać wiedzę historyczną w zakresie idei do analizy zjawisk współczesnych	K_U03
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K_03	Posiada kompetencje społeczne i osobowe takie jak: kreatywność, otwartość na odmienną kulturę, umiejętność określania własnych zainteresowań, umiejętność samooceny oraz krytycznego myślenia	K_K02
Forma i typy zajęć:	Wykład 30 godzin	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		

Podstawowa znajomość terminologii z zakresu historii filozofii i literaturoznawstwa.

Treści modułu kształcenia:

1. Myślenie o myśleniu: Lovejoy, Foucault, Arendt, Ricoeur, „myśl nieoswojona” francuskiej krytyki tematycznej a pytania o metody i dyscypliny, wiedzy. Historia literatury a historia idei: Martin Heidegger, Maria Janion, interpretacje egzystencjalne literatury.
2. Europejska filozofia klasyczna z ducha antyku i *Biblii*: greckie początki - Plato - Arystoteles - Tomasz z Akwinu - inni - *paideia*, *humanitas*, a Goetheańska koncepcja kultury ocalającej jako *Bildung* - biblijna siatka pojęć.
3. Znikający byt: metafizyka - filozofia podmiotu - myśl krytyczna - próby całości, albo Ficino, Montaigne, Descartes, Kant, Schelling, Hegel, inni. Myśl ontyczna epoki renesansu, baroku i oświecenia. Modele myśli oświecenia: francuski, niemiecki, włoski.
4. *Ja*, bycie i byt - myśl egzystencjalna - „filozofia życia”: Augustyn, Kierkegaard, Husserl, Heidegger, Jaspers, Camus, inni.
5. Człowiek, humanizm, personalizm, transgresja, „cywilizacja łacińska”, „kultura śródziemnomorska” antropologia w filozofii a antropologia kultury i kontrkultury oraz antropologia literacka.
6. *Ja* wobec dziejów - historiozofia: Augustyn, Vico, Hegel, Dilthey, Teilhard de Chardin, inni.
7. Zbiorowość wobec diachronii - przełomy kultury: „rewolucja druku”, oświecenie, przełom antypozytywistyczny, postmodernizm, cywilizacja z informatyzowana.
8. Ścieżki utopii i zjawisko totalitaryzmu.
9. Dwie drogi refleksji o Bogu - teologia pozytywna a teologia apofatyczna: mowa - milczenie - ciemność mistyczna „wiedza Krzyża”.
10. *Ja* i Bóg albo *Sacrum* - duchowość, ekstazy, wyobrażenia: Eliade i inni.
11. Mistyka europejska jako wyzwanie antropologiczne - doświadczenie wewnętrzne, idee, osoby: Eckhart, Hildegarda z Bingen, Teresa z Avila, Jan od Krzyża, Boehme, Edyta Stein, Faustyna Kowalska, może Simone Weil, inni.
12. Sztuka wiekuiста, ulotna, twórcza, rozumna, szalona, realna i nadrealna: dzieje estetyki a problem tekstu i metoda ikonologiczna.
13. Rozumieć siebie i byt - hermeneutyka, egzegeza, filologia, dialog, „długie trwanie” jako projekty egzystencji - słowo dialogiczne: Dilthey, Gadamer, Ricoeur, Levinas, Bachtin inni.
14. Wzory kultury: różnorodność i zmienność - od funkcjonalizmu do strukturalizmu i postmodernizmu lub inną ścieżką - indywidualizm „odmieńców” - kultura masowa, konwergencja, mcdonaldyzacja globalizm a „małe ojczyzny” - społeczeństwo obywatelskie a wspólnota internetowa i multimedialna etniczność, a wielokulturowość i współczesna kolizja kultur oraz fundamentalizm religijny.
15. Interdyscyplinarność i komparatystyka - metodologia a praktyka myślenia humanistycznego, polskość a europejskość.

Literatura podstawowa:

1. Erich Auerbach: *Mimesis*. Tłum. Zbigniew Żabicki. Warszawa 1968, tomy I-II
2. Ernst Robert Curtius: *Literatura europejska i łacińskie średniowiecze*. Tłum. Andrzej Borowski. Kraków 1997 (i wyd. nast.)
3. Hans-Georg Gadamer: *Prawda i metoda. Zarys hermeneutyki filozoficznej*. Tłum. Bogdan Baran. Warszawa 2007.
4. Karol Górski: *Duchowość chrześcijańska*. Wrocław 1978 - książka, niestety, trudno dostępna.
5. Antonina Kłoskowska: *Kultura masowa*. Wyd. 4. Warszawa 2005.
6. Mieczysław Krąpiec: *Metafizyka. Zarys teorii bytu*. Lublin 1978.
7. Zbigniew Kuderowicz: *Filozofia nowożytnej Europy*. Wyd. 2. Warszawa 2014.
8. Arthur Lovejoy: *Wielki łańcuch bytu*. Tłum. Artur Przybysławski. Wyd. 2. Gdańsk 2009 (lub inne wyd.).

9. Kazimierz Moszyński: *Kultura ludowa Słowian*. Warszawa 1967-1968, t. I-II (lub inne wyd.).
10. Erwin Panofsky: *Studia z historii sztuki*. Oprac. Jan Białostocki. Warszawa 1971.

Literatura dodatkowa:

1. Władysław Tatarkiewicz: *Dzieje sześciu pojęć*. Warszawa 1975 (i wyd. nast.).
2. Władysław Tatarkiewicz: *Historia estetyki*. Wrocław 1960-1967, t. I-III (i wyd. nast.).
3. Hannah Arendt: *Myślenie*. Tłum. Hanna Buczyńska-Garewicz. Warszawa 1991 (i wyd. nast.).
4. Georges Bataille: *Doświadczenie wewnętrzne*. Tłum. Oskar Hedemann. Warszawa 1998.
5. Fernand Braudel: *Historia i trwanie*. Tłum. Bronisław Geremek. Warszawa 1971.
6. Simone Weil: *Świadomość nadprzyrodzona*. Tłum. Aleksandra Olędzka-Frybesowa. Wyd. 4. Warszawa 1999. Albo: Simone Weil: *Dzieła*. Tłum. Małgorzata Frankiewicz. Poznań 2004 - fragmenty tomu *Zakorzenie*.
7. Karol Wojtyła: *Miłość i odpowiedzialność*. Warszawa 2007 (lub inne wyd.). Albo: Karol Wojtyła: *Osoba i czyn*. Warszawa 2008 (lub inne wyd.).

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Wykład tradycyjny wspomagany technikami multimedialnymi; elementy dyskusji.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Efekty sprawdzane będą na bieżąco na koniec wykładu i podczas pisemnego kolokwium zaliczeniowego w zakończeniu semestru. Przedmiot kończy się zaliczeniem na ocenę. Warunek uzyskania zaliczenia przedmiotu: obecność na wykładach i pozytywny wynik kolokwium pisemnego.

Forma i warunki zaliczenia:

Zaliczenie przedmiotu na podstawie kolokwium pisemnego:

Przedział punktacji i ocena:

- 0 – 15 pkt. – 2
- 16 – 17 pkt. – 3,0
- 18 – 19 pkt. – 3,5
- 20 – 21 pkt. – 4,0
- 22 – 23 pkt. – 4,5
- 24 – 25 pkt. – 5,0

Poprawa kolokwium pisemnego na zasadach przewidzianych w regulaminie studiów.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w wykładach	30 godzin
Konsultacje	1 godzina
Samodzielne przygotowanie do kolokwium	19 godzin
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	50 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	2

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Retoryka
Nazwa w języku angielskim:		Rhetoric
Język wykładowy:		Angielski z elementami języka polskiego
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		Filologia polska
Jednostka realizująca:		Wydział Nauk Humanistycznych
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		Pierwszego stopnia
Rok studiów:	3	
Semestr:	6	
Liczba punktów ECTS:	2	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr hab. Andrzej Borkowski
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr hab. Andrzej Borkowski, dr Iwona Świętczak-Wasilewska, dr Natalia Sanżarewska-Chmiel
Założenia i cele przedmiotu:		Poznanie teorii i dziejów retoryki
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W_01	Ma wiedzę o powiązaniu dyscyplin filologicznych z dyscyplinami koniecznymi do poszerzenia wiedzy (historia, filozofia i inne).	KW_02
W_02	Ma wiedzę na temat analizy i interpretacji tekstów, rozumie podstawowe metody analizy krytycznej tekstu.	KW_06
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U_01	Posiada podstawową umiejętność posługiwania się terminologią i paradygmatami badawczymi z zakresu literaturoznawstwa i wiedzy o języku.	K_U02
U_02	Potrafi przeprowadzić analizę tekstu z zastosowaniem podstawowych metod uwzględniając przy tym kontekst społeczny i kulturowy.	KU_03
U_03	Potrafi wyszukiwać, analizować i użytkować informacje wykorzystując różne źródła.	KU_08
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K_01	Potrafi odpowiednio określić priorytety służące realizacji określonych zadań.	K_K01

K_02	Posiada kompetencje społeczne i osobowe takie jak: kreatywność, otwartość na odmienną kulturę, umiejętność określania własnych zainteresowań, umiejętność samooceny oraz krytycznego myślenia	K_K02
Forma i typy zajęć:	Wykład – 30 godzin	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Elementarna znajomość analizy i interpretacji tekstu literackiego.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Dzieje retoryki. 2. Retoryka i sztuka perswazji; poetyka wobec retoryki. 3. Retoryka klasyczna i współczesna. 4. Style retoryczne oraz ich zastosowanie. 5. W kręgu pojęć: inwencja, dyspozycja, elokucja; zapamiętywanie i wygłaszanie mowy. 6. Retoryka a problemy etyczne. 7. Etap przygotowawczy w retoryce; emocje i perswazja. 8. Topika. 9. Figury i tropy retoryczne. 10. Retoryka i logika: argumentacja; strategie perswazyjne; odpieranie argumentów. 11. Kompozycja i spójność mowy. 12. Elementy stylistyki i kultury języka; mowa ciała. 13. Retoryka i erystyka: podobieństwa i różnice. 14. Mowy współczesnych polityków (przykłady). 15. Współczesne debaty i dyskusje (przykłady). 		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Arystoteles: <i>Retoryka</i>, tłum. i oprac. H. Podbielski (wyd. dowolne). 2. M. Korolko: <i>Sztuka retoryki. Przewodnik encyklopedyczny</i>. Wyd. II rozszerzone. Warszawa 1998. 3. C. Perelman: <i>Imperium retoryki. Retoryka i argumentacja</i>, tłum. M. Chomicz, Warszawa 2002. 4. Richard Toye: <i>Rhetoric. A very short introduction</i>. Oxford 2013. 5. Materiały multimedialne (wybór mów polityków). 		
Literatura dodatkowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. J. Ziomek: <i>Retoryka opisowa</i>. Wrocław 2000. 2. E. Sarnowska-Temierusz: <i>Przeszłość poetyki: od Platona do Giambattisty Vica</i>, wyd. 2. Warszawa 1995. 3. <i>The Princeton Encyclopedia of Poetry and Poetics</i> (wyd. dowolne). 		
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:		
Zajęcia wspomagane technikami multimedialnymi, ćwiczenia praktyczne, elementy wykładu i dyskusji.		
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:		
Efekty sprawdzane będą bieżąco (sprawdziany, testy) oraz na końcowym pisemnym kolokwium na ocenę.		
Forma i warunki zaliczenia:		
Warunek uzyskania zaliczenia przedmiotu: obecność na ćwiczeniach i uzyskanie łącznie co najmniej 60 punktów (na 100 możliwych) z zaliczeń. Dodatkowe punkty mogą być przyznane za szczególną aktywność na zajęciach.		
Bilans punktów ECTS:		
Studia stacjonarne		
Aktywność	Obciążenie studenta	
Udział w wykładach	30 godzin	

Udział w konsultacjach	1 godzina
Samodzielne przygotowanie się do zaliczeń	19 godzin
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	50 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	2

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Warsztat wydawniczy i edytory tekstu
Nazwa w języku angielskim:		Editorial workshop and text editors
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		Filologia polska
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		fakultatywny
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	trzeci	
Semestr:	6	
Liczba punktów ECTS:	3	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Marcin Pliszka
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr Marcin Pliszka, dr Barbara Stelingowska
Założenia i cele przedmiotu:		Celem kształcenia jest uzyskanie przez studenta rozległych kompetencji w zakresie pracy redakcyjnej, edytorskiej i wydawniczej.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
S_W01	ma podstawową wiedzę w zakresie szeroko pojętego dziennikarstwa i edytorstwa (praca redakcyjna i wydawnicza w czasopismach, wydawnictwach literackich i naukowych oraz mediach elektronicznych)	K_W01, K_W02, K_W04, K_W07, K_W09, K_W10, K_W11
S_W11	ma podstawową i uporządkowaną wiedzę o aspektach prawnych działalności wydawniczej oraz prawa prasowego	K_W09, K_W10
S_W12	ma podstawową wiedzę o marketingu wydawniczym	K_W02, K_W09
S_W13	wie jak funkcjonuje przedsiębiorstwo wydawnicze (organizacja pracy redaktora i wydawcy)	K_W09
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
S_U02	ma praktyczne sprawności dziennikarskie i edytorskie (merytoryczne, techniczne i organizacyjne) związane z nowymi technologiami informacyjnymi i wydawniczymi	K_U05, K_U11, K_U13
S_U07	potrafi praktycznie dokonać redakcji komputerowej tekstu	K_U05
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego

S_K04	ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, konieczności stałego doskonalenia zawodowego i rozwijania swojej osobowości, wyznaczania kierunku rozwoju swojej wiedzy i umiejętności	K_K04, K_K07
Forma i typy zajęć:		laboratorium (30 godzin)
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Podstawowa wiedza z zakresu edytorstwa dzieł literatury pięknej i dzieł naukowych oraz podstawowa znajomość programu Word.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Zajęcia organizacyjne i organizacja pracy. <ul style="list-style-type: none"> • wstępna praca przy komputerze. 2. Podstawy formatowania tekstu. <ul style="list-style-type: none"> • format książki (standardy i różnice między nimi) • dobór kroju pisma, • wstawianie i modulowanie żywej paginy, • numeracja stron • przypisy (pod tekstem lub końcowe). 3. Praktyczna nauka składania tekstu. <ul style="list-style-type: none"> • praca przy komputerze na konkretnych przykładach • samodzielne przygotowywanie materiału roboczego • typy i rodzaje czcionek oraz możliwości modulowania tekstu. • podstawowe ustawienia strony i parametry: marginesy, interlinia, kolumny, nagłówek, stopka. • podstawowe funkcje programu WORD i możliwości ich wykorzystania • „Cudzysłów”, <i>kursywa</i> i pogrubienie – zastosowanie w pracy redakcyjnej. • podania, listy, pisma urzędowe – pragmatyka i estetyka. • tworzenie nagłówków 4. Zespół zagadnień związanych z organizacją techniczną pracy redaktorskiej i wydawniczej. 5. Organizacja wydawnictwa, współpraca jego ogniw, aspekty prawne, marketingowe, finansowe w pracy wydawniczej. 6. Omówienie szczegółowych zagadnień związanych z organizacją warsztatu pracy redaktora i wydawcy w zakresie: <ul style="list-style-type: none"> • koordynacji prac wydawniczych, • struktury książki i czasopisma (m.in. zwrócenie uwagi na aparat informacji wewnętrznej druku, metrykę książki, stronę redakcyjną, arkusz drukarski, zasadę podziału arkusza znormalizowanego etc.), • opracowania redakcyjnego tekstu (przyjęcie tekstu i umowa z autorem, autoryzacja, redakcja techniczna, projekt graficzny, adiustacja, korekta, skład DTP), druk i jego estetyka, • istota wydawnictw bibliofilskich, • problematyka promocji i rozpowszechniania (zasady nadawania numerów ISBN, ISSN, egzemplarz obowiązkowy, reklama), • aspekty ekonomiczne i podstawy logistyki w przedsiębiorstwie wydawniczym, • aspekty prawne zwłaszcza w zakresie prawa autorskiego. 7. Opracowanie edycji tekstu literackiego (edycja typu B – zob. seria Biblioteka Narodowa) <ul style="list-style-type: none"> • wybór tekstu lub tekstów (archiwa cyfrowe lub inne). • konstrukcja komentarza i wstęp. • skład i łamanie. • przygotowanie pliku pdf do druku. • zamieszczenie edycji w sieci. 8. Analiza marketingowa książki. Koszty procesu wydawniczego. Dotacje, sponsoring, działanie i akcje promocyjne. Projekt własnego przedsiębiorstwa wydawniczego. 		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Janusz Dunin: <i>Wstęp do edytorstwa</i>. Łódź 2003. 2. <i>Encyklopedia wiedzy o książce</i>. Wrocław 1971. 3. Karol Głombiowski: <i>Książka w procesie komunikacji społecznej</i>. Wrocław 1980. 4. Barbara Osuchowska: <i>Poradnik autora, tłumacza i redaktora</i>. Warszawa 2005. 5. Paweł Pollak: <i>Jak wydać książkę</i>. Wrocław 2012. 		

6. Robert Chwałowski: *Typografia typowej książki*. Gliwice 2002.
7. Michael Mitchell, Susan Wightman: *Typografia książki. Podręcznik projektanta*. Kraków 2012.
8. Robin Williams: *Komputerowy skład tekstów*. Gliwice 2003.

Literatura dodatkowa:

1. Mieczysław Kafel: *Mały ilustrowany słownik techniki wydawniczej*. Warszawa 1953.
2. Andrzej Karpowicz: *Autor – wydawca. Poradnik prawa autorskiego*. Warszawa 1994.
3. *Kodeks wydawcy*. Wprowadzenie Andrzej Karpowicz. Kraków 1997.
4. Jan Kulin: *Poligrafia książki*. Wrocław 1965.
5. Leon Marszałek: *Podstawowe wiadomości o edytorstwie*. Warszawa 1983.
6. Jerzy Starnawski: *Praca wydawcy naukowego*. Wrocław 1979.
7. Jan Trzynadłowski: *Edytorstwo. Tekst, język, opracowanie*. Warszawa 1976.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Praca przy komputerze, prezentacja

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Efekty zweryfikowane zostaną podczas sprawdzania końcowej pracy zaliczeniowej, tj. własnego projektu wydawniczego oraz na bieżąco w trakcie uczestnictwa w zajęciach.

Forma i warunki zaliczenia:

Warunek uzyskania zaliczenia przedmiotu spełnienie każdego z opisanych niżej warunków:

- Przygotowanie do zajęć i aktywność – ocena na bieżąco w trakcie trwania zajęć.
- Zaliczenie przygotowanego projektu
- Obecność na zajęciach

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w laboratorium	30 godz.
Samodzielne przygotowanie się do ćwiczeń lab.	20 godz.
Udział w konsultacjach godz. z przedmiotu	1 godz.
Samodzielne przygotowanie się do zaliczenia	24 godz.
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	75 godz.
Punkty ECTS za przedmiot	3

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Laboratorium kreacji tekstów cyfrowych i stron blogowych
Nazwa w języku angielskim:		Publication Design Workshop
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		Filologia polska
Jednostka realizująca:	Instytut Językoznawstwa i Literaturoznawstwa, Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		fakultatywny
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	trzeci	
Semestr:	6	
Liczba punktów ECTS:	3	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Marcin Pliszka
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr Marcin Pliszka, dr Barbara Stelingowska
Założenia i cele przedmiotu:		Założeniem i celem przedmiotu jest kształtowanie umiejętności samodzielnego projektowania różnego typu publikacji z wykorzystaniem dostępnego oprogramowania.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
S_W02	zna podstawowe pojęcia z zakresu edytorstwa publikacji użytkowych i publicystycznych, a także polską tradycję edytorską oraz problematykę współczesną	K_W02, K_W09, K_W10
S_W05	zna proces poligraficzny i reguły komputerowej redakcji tekstu; zasady oraz cechy edytorstwa elektronicznego i internetowego	K_W07
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
S_U03	potrafi wykorzystać teoretyczną wiedzę z zakresu dziennikarstwa i edytorstwa w praktyce wydawania tekstów literackich i literatury stosowanej oraz prac naukowych	K_U02, K_U05, K_U08 K_U11
S_W08	wykorzystuje zdobytą wiedzę do samodzielnego projektowania edycji	K_U05, K_U09, K_U13
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
S_K04	ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, konieczności stałego doskonalenia zawodowego i rozwijania swojej osobowości, wyznaczania kierunku rozwoju swojej wiedzy i umiejętności	K_K04, K_K07

Forma i typy zajęć:	laboratorium (30 godzin)
Wymagania wstępne i dodatkowe:	
Podstawowa znajomość obsługi programów z pakietu Microsoft Office. Elementarne wiadomości z zakresu redakcji tekstu.	
Treści modułu kształcenia:	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Zajęcia organizacyjne i wprowadzenie do tematu. <ul style="list-style-type: none"> • wstępna praca przy komputerze. 2. Przygotowanie publikacji. Książka i czasopismo: zasady typografii. <ul style="list-style-type: none"> • projektowanie książki jako zawartej graficznie i logicznie całości, • elementy składowe książki: strony redakcyjne (przedtytułowa, przytytułowa/kontrtytułowa, tytułowa, redakcyjna), • spis treści i jego umiejscowienie, • graficzny podział na części i rozdziały. • rozlokowanie informacji redakcyjnych. • wzornictwo i grafika okładki i jej przełożenie na strony tytułowe. • ilustracje i ozdobniki (typy zróżnicowane pod względem projektowanej grupy odbiorców). • skład i łamanie. • druk cyfrowy (charakterystyka) • edycja cyfrowa książki, audiobook 3. Projektowanie okładki. <ul style="list-style-type: none"> • praca z odpowiednim programem (np. Photoshop lub Corel) umożliwiającym tworzenie własnych kompozycji, • wykorzystywanie ilustracji • dobór czcionki • wykonywanie projektów. • korelacja układu graficznego okładki i stron tytułowych. • uwarunkowania graficzne różnych typów książek; beletrystyka, książka naukowa i popularnonaukowa, druk bibliofilski, tomy jubileuszowe (i ich specyfika), czasopisma naukowe i artystyczne – cechy koncepcji graficznej i typografii. 4. Projektowanie banerów/ulotek reklamowych. <ul style="list-style-type: none"> • format • wykorzystywanie ilustracji • dobór czcionki • wykonywanie projektów. 5. Kreacja stron blogowych i edycje tekstów w sieci <ul style="list-style-type: none"> • konstruowanie własnej strony blogowej. • opracowanie redakcyjne, do wyboru, broszury, książki lub skryptu i zamieszczenie wybranej publikacji w sieci. 	
Literatura podstawowa:	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Phil Baines, Andrew Haslam: <i>Pismo i typografia</i>. Warszawa 2010. 2. Robert Chwałowski: <i>Typografia typowej książki</i>. Gliwice 2002. 3. Michael Mitchell, Susan Wightman: <i>Typografia książki. Podręcznik projektanta</i>. Kraków 2012. 4. Robin Williams: <i>Mistrzowskie stosowanie czcionek</i>. Gliwice 2003. 5. Bhaskaran Lakshmi: <i>Czym jest projektowanie publikacji? Podręcznik projektowania</i>. Tłum. Katarzyna Więcek. Warszawa 2007. 	
Literatura dodatkowa:	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Janusz Dunin: <i>Wstęp do edytorstwa</i>. Łódź 2003. 2. Adam Wolański: <i>Edycja tekstów. Praktyczny poradnik</i>. Warszawa 2008. 	
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:	
Praca przy komputerze, prezentacja.	

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Wszystkie efekty zweryfikowane zostaną podczas sprawdzania końcowej pracy zaliczeniowej, tj. własnego projektu strony blogowej, ulotki reklamowej lub baneru, jak też opracowanie redakcyjne, do wyboru; broszury, książki lub skryptu.

Forma i warunki zaliczenia:

Warunek uzyskania zaliczenia przedmiotu spełnienie każdego z opisanych niżej warunków:

- Przygotowanie do zajęć i aktywność – ocena na bieżąco w trakcie trwania zajęć.
- Przygotowanie projektu
- Obecność na zajęciach

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w laboratorium	30 godz.
Samodzielne przygotowanie się do ćwiczeń lab.	20 godz.
Udział w konsultacjach godz. z przedmiotu	5 godz.
Samodzielne przygotowanie się do zaliczenia	20 godz.
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	75 godz.
Punkty ECTS za przedmiot	3

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Praktyka (specjalność kreatywne pisanie i edycje cyfrowe)
Nazwa w języku angielskim:		
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		filologia polska
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszy
Rok studiów:	2	
Semestr:	6 (praktyki zaczynają się po 4 semestrze)	
Liczba punktów ECTS:	3	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Marcin Pliszka
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr Marcin Pliszka
Założenia i cele przedmiotu:		Celem praktyki zawodowej jest poznanie przez studenta funkcjonowania organizacji oraz nabycie wiedzy i umiejętności dotyczących podstawowych czynności tamże wykonywanych, zapoznanie się go z możliwościami i potrzebami wykorzystania znajomości przede wszystkim nowych mediów, a także poznanie współpracy i funkcjonowania w zespole pracowniczym.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
S_W01	ma podstawową wiedzę w zakresie szeroko pojętego twórczego pisania, dziennikarstwa i edytorstwa (praca redakcyjna i wydawnicza w czasopiśmie, wydawnictwach literackich i naukowych oraz mediach elektronicznych)	K_W01, K_W02, K_W04, K_W07, K_W09, K_W10, K_W11
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
S_U02	ma praktyczne sprawności pisarskie, dziennikarskie i edytorskie (merytoryczne, techniczne i organizacyjne) związane z nowymi technologiami informacyjnymi i wydawniczymi	K_U05, K_U11, K_U13
S_U06	potrafi tworzyć i redagować różnorodne teksty prasowe, artystyczne i użytkowe	K_U04, K_U05, K_U06
S_U07	potrafi dokonać redakcji komputerowej tekstu oraz edytować tekst w sieci	K_U05
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego

S_K02	potrafi współdziałać w grupie, potrafi nawiązywać kontakt słowny z ludźmi o różnej charakterystyce kulturowej, dysponuje umiejętnościami komunikacyjnymi (opartymi na zasadach empatii i tolerancji)	K_K06, K_K07, K_K08
S_K03	ma przekonanie o wadze i znaczeniu zachowań profesjonalnych i etycznych przy określaniu priorytetów służących realizacji stawianych przez siebie lub innych celów	K_K01, K_K05, K_K07
Forma i typy zajęć:		
-		
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Wiedza literaturoznawcza i językoznawcza oraz sprawności komunikacyjne w sferze nowych mediów.		
Treści modułu kształcenia:		
Program praktyki zawodowej obejmuje:		
<ul style="list-style-type: none"> a) pogłębione profilowanie wiedzy specjalistycznej, zdobywanie doświadczenia wraz z poszerzaniem kwalifikacji zawodowych, b) weryfikacja zdobytej wiedzy teoretycznej oraz jej uzupełnianie. c) w stopniu pogłębionym rozwijanie samodzielności w wykonywaniu różnorodnych zadań na stanowisku pracy; d) doskonalenie umiejętności współpracy w zespole; e) sprawdzenie własnych umiejętności na współczesnym rynku pracy; f) nawiązanie szerokich kontaktów zawodowych, umożliwiających wykorzystanie ich w momencie poszukiwania pracy, jak też na potrzeby zakładania własnej firmy. 		
Literatura podstawowa:		
-		
Literatura dodatkowa:		
-		
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:		
-		
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:		
Efekty będą sprawdzane poprzez ocenę postawy studenta podczas praktyk (zaangażowana/ niezaangażowana) oraz ocenę wykonywanych przez studenta zadań (ocena 2-5), której dokonuje opiekun praktyk z ramienia placówki, w której odbywają się praktyki. Podstawą sprawdzenia realizacji efektów kształcenia jest ocena dziennika praktyk prowadzonego przez studenta i ocenionego przez uczelnianego opiekuna praktyk (ocena 2-5).		
Forma i warunki zaliczenia:		
<p>1. Podstawą zaliczenia praktyki jest jej odbycie w pełnym wymiarze czasu, a ponadto:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) prawidłowe udokumentowanie przebiegu praktyki w pisemnym sprawozdaniu (dziennik praktyk) potwierdzonym przez Zakład Pracy; b) uzyskanie pozytywnej opinii Opiekuna praktyki z ramienia Zakładu Pracy uwzględniającej stopień przygotowania merytorycznego studenta i jego stosunek do obowiązków, zakończonej wystawieniem oceny końcowej; 		

c) dostarczenie Opiekunowi praktyk IJiL UPH jednego egzemplarza sprawozdania oraz opinii o przebiegu praktyki.

2. Praktykę zalicza Opiekun praktyk IJiL UPH dokonując odpowiedniego wpisu w karcie ocen studenta.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w zajęciach	160 godzin
Konsultacje	5
Samodzielne przygotowanie się do praktyk, udział w praktykach	70
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	160 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	3

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Stylistyka praktyczna w szkole
Nazwa w języku angielskim:		Practical stylistic at school
Język wykładowy:		polski
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		filologia polska
Jednostka realizująca:		Instytut Językoznawstwa i Literaturoznawstwa, Wydział Nauk Humanistycznych
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		fakultatywny
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:		trzeci
Semestr:		6
Liczba punktów ECTS:		6
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Renata Bryzek
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr Renata Bryzek
Założenia i cele przedmiotu:		Celem przedmiotu jest utrwalenie wiedzy na temat stylów funkcjonalnych polszczyzny oraz charakterystycznych dla nich rodzajów tekstów; podniesienie kompetencji formułowania wypowiedzi ustnej i pisemnej; oraz umiejętności tworzenia i oceny poprawności różnych typów pism użytkowych. Utrwalanie wiedzy na temat różnych typów pisemnych wypowiedzi w szkole.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
S_W16	Zna podstawowe cechy wybranych stylów funkcjonalnych współczesnej polszczyzny.	K_W05, K_W11
S_W17	Zna zasady tworzenia wybranych tekstów użytkowych i urzędowych.	K_W05, K_W11
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
S_U19	Potrafi przygotować pismo użytkowe i urzędowe zgodnie z zasadami poprawności językowej.	K_U10
S_U20, S_U21	Ma umiejętność tworzenia, analizy i oceny normatywnej, interpunkcyjnej i ortograficznej różnych typów wypowiedzi pisemnych.	K_U09, K_U14, K_U10
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
S_K08	Zna ograniczenia własnej wiedzy i rozumie potrzebę dalszego kształcenia	K_K04, K_U05, K_U07
Forma i typy zajęć:		wykład (30 godzin), ćwiczenia (30 godzin)

Wymagania wstępne i dodatkowe:

Znajomość zasad ortograficznych i interpunkcyjnych

Treści modułu kształcenia:

1. Wprowadzenie do zajęć.
2. Pojęcie stylu. Różne rozumienia terminu styl
 - - pojęcie stylu (styl w architekturze, literaturze, muzyce, modzie)
 - - różne ujęcia stylu (indywidualistyczne, funkcjonalne, tekstologiczne, pragmatyczne i inne)
 - - definicja stylu w języku
 - - styl funkcjonalny
3. Odmiany i style współczesnej polszczyzny
 - - odmiana ogólna i gwary
 - - odmiana mówiona i odmiana pisana
 - - odmiana oficjalna i odmiana nieoficjalna
 - - style funkcjonalne odmiany ogólnej
4. Styl a norma językowa.
5. Gatunki wypowiedzi.
6. Stylistyczne środki językowe.
7. Pojęcie tekstu. Czynniki decydujące o poprawności stylistycznej tekstu.
 - - typy odchyleń od normy stylistycznej.
 - - kompozycja i spójność tekstu – warunki poprawności
8. Analiza stylistyczna tekstu.
9. Składania i styl.
10. Poprawność ortograficzna
11. Synonimia, wieloznaczność.
12. Styl potoczny
 - - pojęcie i cechy stylu potocznego
 - - wyróżniki stylu potocznego
13. Styl naukowy i jego gatunki
 - - odmiany polszczyzny naukowej
 - - cechy stylu naukowego
 - - wykładniki językowe stylu naukowego
 - - gatunki stylu naukowego
14. Styl urzędowy i jego gatunki
 - - charakterystyka stylu urzędowego
 - - wykładniki językowe stylu urzędowego
 - - urzędowe gatunki tekstów
15. Styl informacyjno-publicystyczny
 - - definicja i cechy stylu informacyjnego
 - - definicja i cechy stylu publicystycznego
 - - gatunki prasowe
16. Styl artystyczny
 - - pojęcie idiolektu
 - - cechy stylu artystycznego
 - - gatunki tekstów
17. Stylizacja językowa
 - - pojęcie stylizacji
 - - typologia stylizacji
 - - funkcje stylizacji
18. Tworzenie i analizowanie różnych typów pism użytkowych i urzędowych:
 - gratulacje,
 - kondolencje,
 - list oficjalny,
 - list prywatny,
 - ogłoszenie,
 - opinia,
 - podziękowanie,

- sprawozdanie,
 - zaproszenie,
 - zawiadomienie.
19. Właściwości stylistyczne różnych typów tekstów użytkowych i urzędowych.
20. Pisemne wypowiedzi w szkole:
- charakterystyka postaci,
 - felieton,
 - opis,
 - opowiadanie,
 - plan wydarzeń,
 - streszczenie,
 - rozprawka.
21. Wybrane gatunki publicystyczne i inne:
- reportaż,
 - recenzja,
 - wywiad.
22. Zaliczenie ćwiczeń

Literatura podstawowa:

1. *Praktyczna stylistyka nie tylko dla polonistów*, (red.) Bańkowska E., Mikołajczuk, Warszawa 2003
2. Wilkoń A., *Typologia odmian językowych współczesnej polszczyzny*, Katowice 2000
3. Zdunkiewicz-Jedynak D., *Wykłady ze stylistyki*, Warszawa 2008 [wybrane rozdziały]
4. Zdunkiewicz-Jedynak D. (red.), *Ćwiczenia ze stylistyki*, Warszawa 2010

Literatura dodatkowa:

1. Dubisz S., *Stylizacja językowa – próba definicji*, „Prace Filologiczne” XXIX, 1979
2. *Formy i normy, czyli poprawna polszczyzna w praktyce*, Warszawa 2004, 2014
3. Grabias S., *Język w zachowaniach społecznych*, Lublin
4. Karpowicz T., *Kultura języka polskiego. Wymowa, ortografia, interpunkcja*. Warszawa 2009
5. *Nowy słownik ortograficzny PWN z zasadami pisowni i interpunkcji*, oprac. E. Polański, Warszawa 2008.
6. Podracki J., *Słownik interpunkcyjny języka polskiego z zasadami przestankowania*, Warszawa 1998
7. *Podręcznik korespondencji użytkowej*, R. Pawelec, Zdunkiewicz-Jedynak D., Warszawa
8. *Polszczyzna na co dzień*, pod red. M. Bańki, Warszawa 2006 [m.in. rozdziały: ABC stylistyki; ABC grzeczności językowej]
9. Skorupka S., Kurkowska H., *Stylistyka polska. Zarys*, wyd. 5, Warszawa 2001.
10. *Wielki słownik poprawnej polszczyzny*, red. A. Markowski, PWN, Warszawa 2004
11. *Wielki słownik skrótów i skrótowców*, Piotr Müldner- Nieckowski, Warszawa 2007
12. A, Wierzbicka, P. Wierzbicki, *Praktyczna stylistyka*, Warszawa 1968
13. Wierzbicka E., Wolański A., Zdunkiewicz-Jedynak D., *Podstawy stylistyki i retoryki*, Warszawa 2008
14. *Współczesny język polski*, red. Bartmiński J., Lublin 2001 [wybrane hasła m.in.: styl, styl potoczny, styl naukowy, styl urzędowy; etykieta językowa]

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Na ćwiczeniach praca z różnymi typami tekstów oraz tworzenie tekstów użytkowych i urzędowych.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Efekty sprawdzane będą na podstawie przygotowanych przez studentów prac na ćwiczeniach, testów, projektów oraz na egzaminie.

Forma i warunki zaliczenia:

Warunek uzyskania zaliczenia modułu: uzyskanie łącznie co najmniej 51 punktów.

Przedział punktacji 0-50, 51-60, 61-70, 71-80, 81-90, 91-100.

Ocena 2,0; 3,0; 3,5; 4,0; 4,5; 5,0.

Sposób uzyskania punktów:

1. Zaliczenie prac ćwiczeniowych i projektów (zaliczenie ćwiczeń)

2. Uzyskanie co najmniej 51 punktów na egzaminie

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w ćwiczeniach	30 godz.
Udział w wykładach	30 godz.
Samodzielne przygotowanie się do ćwiczeń i projektów	54 godz.
Samodzielne przygotowanie się do egzaminu	35 godz.
Udział w konsultacjach	1 godz.
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	150 godz.
Punkty ECTS za przedmiot	6 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Praktyka zawodowa nauczycielska dydaktyczna ciągła w szkole podstawowej – 90 godz. (4 tygodnie) – realizowana od semestru 4
Nazwa w języku angielskim:		Teaching didactic practice in school
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		Filologia polska
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		fakultatywny
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	trzeci	
Semestr:	6	
Liczba punktów ECTS:	3	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Renata Bryzek
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr Renata Bryzek
Założenia i cele przedmiotu:		Przygotowanie studenta do realizacji indywidualnej praktyki z języka polskiego w szkole ponadpodstawowej. Weryfikacja wiedzy teoretycznej, doskonalenie umiejętności praktycznych w trakcie zajęć realizowanych przez studenta w szkole – obserwowania lekcji języka polskiego prowadzonych przez szkolnego opiekuna praktyk, omawiania obserwowanych lekcji w grupie studentów, sporządzania odtwórczych konspektów obserwowanych lekcji i na tej podstawie planowania lekcji prowadzonych pod nadzorem uczelnianego opiekuna praktyk oraz omawianych w trakcie zajęć. Program zajęć opracowany na podstawie wytycznych zawartych w aktualnym rozporządzeniu w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela (z 2019 roku)
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
S_W11, S_W12	Student zna zasady organizacji praktyki przedmiotowo- metodycznej z języka polskiego w szkole ponadpodstawowej.	K_W11
S_W11, S_W12	Wie, jak funkcjonuje szkoła, ze szczególnym uwzględnieniem pracy nauczyciela polonisty w szkole ponadpodstawowej. Rozumie specyfikę nauczania przedmiotu język polski w szkole ponadpodstawowej.	K_W11
S_W12	Rozumie znaczenie planu nauczania języka polskiego w szkole ponadpodstawowej.	K_W11

S_W12	Sprawnie identyfikuje poszczególne części lekcji, rozumie, docenia znaczenie konspektu w prowadzeniu zajęć w szkole ponadpodstawowej.	K_W11
S_W12	Weryfikuje metody, formy pracy, środki dydaktyczne w praktyce podczas prowadzenia lekcji w szkole ponadpodstawowej.	K_W01, K_W11
S_W12	Ma świadomość znaczenia narzędzi pomiaru dydaktycznego wykorzystywanych w badaniu osiągnięć uczniów w szkole ponadpodstawowej.	K_W11
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
S_U04, S_U11, S_U12	Student sprawnie organizuje praktykę przedmiotowo- metodyczną języka polskiego w szkole ponadpodstawowej.	K_U01
S_U11, S_U12	Efektywnie ocenia obserwowane lekcje, odnosząc się do poszczególnych elementów ich struktury.	K_U01
S_U11, S_U12	Sprawnie dobiera metody nauczania stosownie do specyfiki zajęć z języka polskiego w szkole ponadpodstawowej.	K_U03
S_U11, S_U12	Konstruuje/analizuje plan nauczania języka polskiego w szkole ponadpodstawowej, analizuje treści przedmiotu.	K_U01
S_U06, S_U11, S_U12	Sprawnie konstruuje konspekt lekcji w szkole ponadpodstawowej stosownie do potrzeb i możliwości uczniów danej klasy, indywidualizuje nauczanie.	K_U04
S_U09, S_U11, S_U12	Sprawnie prowadzi lekcje w szkole ponadpodstawowej, uwzględniając niezbędne w jej strukturze elementy; asystuje nauczycielowi podczas prowadzonych przez niego lekcji.	K_U07
S_U10, S_U11	Stosuje narzędzia pomiaru dydaktycznego w badaniu osiągnięć uczniów w szkole ponadpodstawowej.	K_U04
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
S_K1, S_K3	Zna ograniczenia własnej wiedzy i rozumie potrzebę dalszego kształcenia, ma świadomość roli nauczyciela w organizowaniu procesu kształcenia i potrzeby budowania autorytetu opartego na podmiotowych relacjach.	K_K01, K_K04
S_K4	Potrafi formułować opinie na temat podstawowych zagadnień nauczania języka polskiego w szkole ponadpodstawowej.	K_K07
Forma i typy zajęć:	Praktyka indywidualna: <ul style="list-style-type: none"> • obserwowanie zajęć z języka polskiego w szkole ponadpodstawowej pod nadzorem szkolnego opiekuna praktyk; • prowadzenie zajęć z języka polskiego w szkole ponadpodstawowej pod nadzorem szkolnego opiekuna praktyk; • analiza i ocena zaobserwowanych sytuacji i zdarzeń pedagogicznych. 	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		

1. Znajomość zagadnień z zakresu pedagogiki i psychologii umożliwiających świadome obserwowanie i planowanie procesu kształcenia.
2. Znajomość zagadnień z zakresu dydaktyki ogólnej oraz podstawowych zagadnień z dydaktyki literatury i języka polskiego w szkole ponadpodstawowej.
3. Znajomość wprowadzanych merytorycznych treści przedmiotu dydaktyka literatury i języka polskiego w szkole ponadpodstawowej, umiejętność wykorzystania wiedzy w obserwowaniu procesu kształcenia oraz prowadzeniu lekcji pod nadzorem uczelnianego opiekuna praktyk.

Treści modułu kształcenia:

1. Organizacja praktyki indywidualnej ciągłej z języka polskiego w szkole ponadpodstawowej. Specyfika nauczania przedmiotu język polski w szkole ponadpodstawowej.
2. Analiza i ocena działań pedagogicznych nauczyciela podczas obserwowanych zajęć w szkole ponadpodstawowej.
3. Określanie celów kształcenia na podstawie obserwowanych lekcji w szkole ponadpodstawowej.
4. Analiza i ocena doboru metod i form pracy na lekcjach języka polskiego w szkole ponadpodstawowej.
5. Analiza i ocena doboru środków dydaktycznych na lekcjach języka polskiego w szkole ponadpodstawowej.
6. Analiza i ocena toku lekcji z uwzględnieniem poszczególnych części w szkole ponadpodstawowej.
7. Analiza tematów obserwowanych lekcji oraz ocena stopnia ich realizacji w szkole ponadpodstawowej.
8. Analiza i ocena czasowego rozplanowania poszczególnych części lekcji w szkole ponadpodstawowej.
9. Określanie roli pracy własnej ucznia w przygotowaniu się do zajęć oraz w trakcie lekcji w szkole ponadpodstawowej.
10. Pełnienie roli nauczyciela języka polskiego w szkole ponadpodstawowej – prowadzenie lekcji pod nadzorem uczelnianego opiekuna praktyk.
11. Opracowanie, analiza i ocena odtwórczych konspektów lekcji z uwzględnieniem specyfiki nauczania języka polskiego w szkole ponadpodstawowej z wykorzystaniem nowoczesnych metod i środków dydaktycznych.
12. Opracowanie, analiza i ocena twórczych konspektów lekcji z uwzględnieniem specyfiki nauczania języka polskiego w szkole ponadpodstawowej z wykorzystaniem nowoczesnych metod i środków dydaktycznych.
13. Identyfikowanie oraz ocena celowości zastosowania różnych form kontroli i oceny na lekcjach języka polskiego w szkole ponadpodstawowej.
14. Sprawdzanie stopnia realizacji celów lekcji poprzez wykorzystanie wybranych narzędzi pomiaru dydaktycznego podczas zajęć prowadzonych przez studentów.
15. Ewaluacja zaobserwowanych lub doświadczonych podczas lekcji sytuacji i zdarzeń pedagogicznych.

Literatura podstawowa:

1. Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej w sprawie podstawy programowej wychowania przedszkolnego oraz kształcenia ogólnego w poszczególnych typach szkół (język polski) – aktualnie obowiązujące.
2. Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej w sprawie warunków i sposobu oceniania, klasyfikowania i promowania uczniów i słuchaczy oraz przeprowadzania sprawdzianów i egzaminów publicznych – aktualnie obowiązujące.
3. Program i podręcznik do języka polskiego w szkole ponadpodstawowej wykorzystywany w nauczaniu języka polskiego na danym etapie edukacyjnym przez nauczyciela – szkolnego opiekuna praktyk.

Literatura dodatkowa:

1. Wybrane programy nauczania, podręczniki, przewodniki metodyczne do języka polskiego w szkole ponadpodstawowej.
2. Wybrane internetowe portale i strony edukacyjne.
3. Ustawa o systemie oświaty, Prawo oświatowe – aktualnie obowiązujące.
4. Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej w sprawie zasad udzielania i organizacji pomocy psychologiczno-pedagogicznej w publicznych przedszkolach, szkołach i placówkach – aktualnie obowiązujące.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Praktyka dydaktyczna indywidualna ciągłą, w ramach której podejmowane są następujące działania: planowanie i organizowanie procesu kształcenia, obserwacja lekcji, prowadzenie lekcji, opracowanie konspektów lekcji, analiza i ocena zdarzeń pedagogicznych.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Efekty będą sprawdzane poprzez rozmowę ze studentem na podstawie wymaganej dokumentacji praktyk indywidualnych.

Forma i warunki zaliczenia:

Warunek uzyskania zaliczenia przedmiotu – odbycie praktyki indywidualnej w ustalonej liczbie godzin, pozytywna ocena szkolnego opiekuna praktyk, złożenie pełnej dokumentacji praktyk uczelnianemu opiekunowi praktyk, rozmowa na temat realizacji praktyk.

Poprawy: Nie przewiduje się możliwości poprawy. W przypadku braku możliwości zaliczenia student zobowiązany jest do ponownego odbycia praktyki.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Obserwowanie i prowadzenie zajęć	50 godz.
Przygotowanie do zajęć	20 godz.
Udział w konsultacjach przedmiotu	2 godz.
Samodzielne przygotowanie się do zaliczenia praktyki	3 godz.
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	75 godz.
Punkty ECTS za przedmiot	3 ECTS